УДК 687.01:374J: 378.6-025.12
DOI https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2021.84.2.09

Пасько О. М.

МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДИЗАЙНЕРІВ ОДЯГУ

У статті розглянуто особливості авторської методики педагогічного експерименту міждисциплінарного підходу у процесі підготовки майбутніх фахівців дизайну одягу. Доведено, що ефективність такого впровадження в Київській державній академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука забезпечується міждисциплінарним синтезом професійно орієнтованих знань. Успішність конкурсної діяльності студентів зумовлена тим, що вони самостійно розробляти проєктну ідею, засновану на концептуальному творчому підході з метою вирішення дизайнерського завдання.

Мета – самореалізація та стимулювання зростання творчого потенціалу майбутніх фахівців з дизайну одягу; підвищення професійної майстерності і кваліфікації майбутніх фахівців; поширення передового професійного досвіду.

Запропоновані креативно-ціннісні технології розглянуто як технології, засновані на креативно-ціннісному механізмі, що передбачають розвиток творчих здібностей студентів на основі їх ціннісного ставлення до навчання, інтегрованого вивчення спеціальних дисциплін.

Використано метод портфоліо у формуванні готовності майбутніх дизайнерів одягу на засадах міждисциплінарного підходу

Реалізовано стратегії коучингу, із пріоритетом особистісної активності й індивідуального креативного мислення. У межах дослідження використання коучинг-стратегій спрямовувалося на реалізацію аксіологічного потенціалу студентів.

Активізовано ресурси здатності майбутніх дизайнерів одягу для вирішення творчих завдань. Використано креативні та новітні технології в підготовці майбутніх фахівців дизайну одягу (креативний дизайн, конкурсна технологія, портфоліо, театральне спілкування, сценічний виступ).

На відмінну від звичної логічної послідовності освітнього процесу, забезпечено розвиток не від теорії до практики, а від формування нового досвіду, від практики, до його теоретичного осмислення.

Ключові слова: *міждисциплінарний підхід, дизайнерська освіта, дизайнер одягу, майбутні фахівці з дизайну.*

У сучасній індустрії виробництва одягу, як промисловим способом, так і на рівні малого бізнесу, для підтримки попиту на асортимент фахівцю з дизайну необхідно продукувати ідеї для інновацій, а також досконало володіти технічними прийомами втіленням ідей.

Творчість модельєрів – це елементи в сучасному дизайні костюма, які простежуються в його тектоніці, що відображає у творчому методі авторів їхні культурно-історичні уявлення через конструктивно-формальні рішення, художнє декорування на основі космологічної орнаментики, силуетів, колористичне рішення. Результатом є авторський задум, який завжди актуальний і має великий попит.

Формування готовності майбутніх фахівців – дизайнерів одягу до навчання на засадах міждисциплінарного підходу зумовлено зміною освітніх пріоритетів: значущим стає не набуття готового знання, а власна ініціатива майбутнього фахівця. У цьому контексті глибокого аналізу потребує змістово-методичне забезпечення процесу навчання майбутніх фахівців – дизайнерів одягу, розроблення процесуального аспекту реалізації міждисциплінарного підходу як засобу навчання студентів – дизайнерів одягу.

Теоретичні дослідження й експерименти з опорою на міждисциплінарність здійснювались такими науковцями, як Н. Дячок [2], Т. Коваль [4], А. Колот [5], В. Круглик [6]. Серед учених, які досліджували особливості фахової діяльності, професійної підготовки майбутніх дизайнерів одягу, І. Єременко [3], І. Продан [8], Л. Саприкіна [10]. Питання самоактуалізації, самореалізації й самовдосконалення вивчали дослідники: В. Гриньова [1], О. Пикулик [7], Л. Рибалко [9], І. Шиманович [11]. Проте проблема в підготовці майбутніх дизайнерів одягу на засадах міждисциплінарного підходу й дотепер залишається невирішеною в теоретичному й методичному аспектах.

Метою статті є дослідження, обґрунтування й експериментальне підтвердження доцільності реалізації міждисциплінарного підходу у процесі підготовки майбутніх фахівців – дизайнерів одягу.

Однією з баз педагогічного експерименту щодо реалізації міждисциплінарного змісту у процесі підготовки майбутніх фахівців – дизайнерів одягу було обрано Київську державну академію декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука. Експеримент проводився за авторською методикою, що передбачала такі особливості:

1) спрямованість освітнього процесу на підготовку майбутніх фахівців – дизайнерів одягу не лише під час навчання, а й в подальшій життєдіяльності;

2) формування змісту обраних для експериментального дослідження дисциплін на засадах міждисциплінарності;

3) формування мотивації майбутніх фахівців – дизайнерів одягу шляхом залучення до цілей, змісту і процесу освоєння дисциплін, цінностей майбутньої професії у сфері дизайну одягу;

4) сприяння отриманню студентами досвіду у сфері інтегрованих дизайнерських рішень на основі міждисциплінарного підходу, його практичне застосування в типових і нетипових ситуаціях під час аудиторної та позааудиторної діяльності.

Під час вивчення дисциплін "дизайн-проєктування", "виготовлення дизайн-моделей", "комп'ютерні технології в дизайні", "формотворення в дизайні", "дизайн-композиція" організація освітнього процесу для майбутніх фахівців здійснювалася з виокремленням ключових питань, з якими фахівці можуть зіткнутися у професійній діяльності та навколо яких згруповано весь програмний зміст із зазначених дисциплін. Це дало можливість системно підходити до організації всієї навчальної діяльності підготовки майбутніх фахівців дизайну одягу.

Процес професійно зорієнтованих знань на основі актуалізації діяльності майбутніх фахівців – дизайнерів одягу спирався на дисципліну "дизайн-проєктування". Творчі проєкти, які використовувалися в освітньому процесі зі студентами, та їх виконання давали змогу майбутнім фахівцям – дизайнерам одягу вільно володіти прийомами композиційного формування площини аркуша і розвивати здатність множинних графічних імпровізацій на задані теми. До того ж самостійно орієнтуватися в наявних графічних техніках, поняттях, стилях і в застосовуванні їх у подальшій роботі над проєктуванням дизайн-об'єкта.

Розроблено і впроваджено в освітній процес "Журнал сучасних тенденцій" для дизайнерів одягу, який використовувався на кожному етапі під час навчання (надалі – на основі міждисциплінарного підходу з дисциплін "формотворення", "робота у матеріалі", "конфекціювання в дизайні одягу" тощо). Мета зазначеного проєкту полягала в підготовці огляду сучасних тенденцій, а також у розгляді всієї отриманої інформації з метою розроблення на цій базі творчих проєктів, які будуть відрізнятися стилем та композиційним рішенням від інших виконаних дизайн-об'єктів майбутнього дизайнера, а також відповідати загальному духу часу. Це забезпечить відмінну від звичної логічної послідовність освітнього процесу: не від теорії до практики, а від формування нового досвіду, від практики, до його теоретичного осмислення.

Ще одним з ефективних способів підвищення інтересу, мотивації з метою підготовки майбутніх фахівців із дизайну одягу на засадах міждисциплінарного підходу в закладах вищої освіти запропоновані технології "майстер-клас" і "творча майстерня". Основними завданнями майстер-класу було створення умов для професійного спілкування, самореалізації та стимулювання з метою зростання творчого потенціалу майбутніх фахівців з дизайну одягу; підвищення професійної майстерності і кваліфікації майбутніх фахівців; поширення передового професійного досвіду. Майстер-клас як особлива форма набуття практичних навичок використовувався у проведенні аудиторних занять та в позааудиторній роботі. Так, наприклад, у межах дисципліни "виготовлення дизайн-моделей" (ІІІ курс) проводилися заняття з декоративно-прикладного мистецтва для майбутніх фахівців – дизайнерів одягу у формі майстер-класів. Цикл занять відкривався майстер-класом, проведеним викладачем, на тему "Особливості виготовлення виробу"

На основі художньо-образних інтерпретацій українських автентичних джерел та шляхом переосмислення українського "традиційного" в умовах сьогодення майбутні дизайнери одягу створювали авторські текстильні прикраси. Під час проєктування текстильних прикрас студенти також використовували наявні міждисциплінарні знання з дисциплін "історія української культури" й "історія мистецтв".

На лабораторних заняттях за темою "Науково-дослідний та художній аналіз джерела творчості" (дисципліна "дизайн-проєктування") студенти займалися реконструкцією і трансформацією народного й історичного костюмів: вивчали особливості крою, властивості і волокнистий склад рекомендованих тканин, колірне рішення костюма, варіанти декоративного оздоблення, продумували доповнення й аксесуари до костюма.

Таке ситуаційне моделювання давало змогу активізувати різні чинники: інтегровані теоретичні знання з дисципліни, практичний досвід студентів, їхню здатність самостійно формулювати творчі думки, ідеї, пропозиції, уміння вислухати альтернативну позицію й аргументовано висловити власну. За допомогою ситуаційного навчання студенти мали можливість виявити й удосконалити аналітичні та оціночні навички, навчитися працювати в команді, застосовувати на практиці міждисциплінарний теоретичний матеріал. Використання ситуаційного навчання у формуванні готовності майбутніх дизайнерів одягу на засадах міждисциплінарного підходу уможливлювало вирішення таких завдань, як технологізація й оптимізація освітнього процесу зі студентами, методологічне насичення і застосування в навчанні різних типів і форм, що сприяють формуванню інтересу і позитивної мотивації студента для самостійної навчально-пізнавальної діяльності.

Оскільки майстер-класи проводилися регулярно з постійними учасниками – майбутніми дизайнерами одягу, то ця форма переростала у творчу майстерню. У її межах організовувався розвиваючий творчий простір, який давав змогу учасникам у процесі групового пошуку досягати формування готовності до самоосвіти, осмислення цінностей, важливих для їхнього подальшого професійного й особистого життя. Майстерня як технологія реалізовувалася за правилами інтерактивної взаємодії на основі наявності інноваційного міждисциплінарного підходу, імпровізації, поєднання умовного і реального планів дій, освоєння алгоритмічних "кроків" і блоків структур згідно з різноманітними техніками і прийомами. Ухвалення готових зразків зазвичай не заохочувалося, а для того, щоб щось демонструвати перед аудиторією, студентам необхідно було здійснити самопідготовку, виконати спеціальні завдання, спланувати майбутню презентацію.

Фундаментом для вирішення дизайнерських завдань у межах творчої майстерні була інтеграція новітніх технологій і технічних можливостей. У таких умовах формувалося професійне дизайн-мислення майбутніх

дизайнерів одягу, тобто здатність до креативності, образного, художньо-творчого мислення, системності, інноваційності, спільно із творчим пошуком методів і принципів дизайн-проєктування під час створення творчого проєкту. Розглянуті аспекти підкреслювали наявність міждисциплінарних основ у справі формування готовності майбутніх дизайнерів одягу. Відзначимо, що у вирішенні творчого проєктного завдання на основі прихованої композиційної логіки, художньо-творчого мислення та виявлення індивідуальної картини світу як засобу художньої організації простору дизайн-об’єкта студенти працювали з різними джерелами пошуку інформації й аналогових рядів.

Щоб студенти могли найповніше осмислити проблему самоосвіти протягом усієї життєдіяльності, рівень власної активності в самоосвітньому процесі на міждисциплінарній основі, використовувалися такі методи інтерактивного навчання:

– дискусійні: діалог, групова дискусія, розбір ситуацій із практики;

– ігрові: дидактичні та творчі ігри, зокрема ділові (управлінські) ігри, рольові ігри, організаційно-діяльнісні ігри;

– тренінгові форми проведення занять (комунікативні тренінги), які охоплюють дискусійні й ігрові методи навчання.

Використання інтерактивних технологій базувалося на здійсненні спільного вирішення проблем, моделювання ситуацій, схожих із практичними; оцінки дій; створення середовища, максимально наближеного до професійного. У процесі ділових/рольових ігор формувалися здатність студентів до самостійних дій, готовність до групової взаємодії.

З метою набуття студентами міждисциплінарних професійних знань і умінь широко впроваджувалася технологія проблемного навчання як ефективний засіб від одноманітності, що сприяв особистісному розвитку майбутніх дизайнерів одягу, усвідомленню себе як частини групи, розширенню інтегрованих конструкторських знань, просторового мислення й уяви, формуванню графічних умінь. Наприклад, у межах дисципліни “дизайн-проєктування” студентам пропонувалося здійснити проєктування моделі одягу для конкретного споживача, що передбачало розроблення креслення конструкції на фігуру з індивідуальними особливостями статури і конкретними вимогами з боку споживача до майбутнього виробу. Завдання такого роду стимулювали самоосвітню діяльність майбутніх дизайнерів одягу, оскільки це була реальна можливість використовувати інтегровані знання, отримані під час вивчення інших дисциплін. Далі студенти обговорювали творчі роботи, формуючи колективну думку щодо якості результату, спонукаючи один одного до аргументованого опонування та формування власного простору концептуальної мислетворчості. У цій ситуації майбутні дизайнери одягу усвідомлювали рівень відповідальності за авторську ідею. Загалом, моделювання простору для концептуальної мислетворчості, визначення її кордонів можливі лише під час самостійної роботи: коли студенти самотужки збирали, аналізували та систематизували необхідний матеріал для подальшого проєктування. У таких умовах студенти починали усвідомлювати себе одиницею культурного поля і процес формування авторської ідеї ставав спрямованим.

Не менш значущим у формуванні готовності майбутніх дизайнерів одягу на засадах міждисциплінарного підходу було впровадження креативно-ціннісних технологій: творчого проєктування, конкурсної технології, портфоліо особистих досягнень, сценічного перформансу, середовищних акцій, експозиційних технологій. Запропоновані креативно-ціннісні технології розглядаємо як технології, засновані на креативно-ціннісному механізмі, що передбачає розвиток творчих здібностей студентів на основі їхнього ціннісного ставлення до навчання, інтегрованого вивчення спеціальних дисциплін.

Ключовим і ефективним методом у процесі формування готовності майбутніх дизайнерів одягу обрано інноваційний метод портфоліо. Застосування методу портфоліо давало можливість кожному студенту, інтегруючи міждисциплінарні знання, індивідуально розробити і виготовити предмет дизайну – одяг. Створюючи власне авторське портфоліо з використанням сучасних комп’ютерних технологій, навчитися методично грамотно представляти у процесі майбутньої професійної діяльності аналогічні портфоліо. Отже, технології із проєктного навчання містять величезний навчально-виховний потенціал, оскільки в них:

1) самостійно розробляється і виготовляється виріб (послуга), виконаний, починаючи від ідеї до її втілення, що володіє суб’єктивною або об’єктивною новизною;

2) забезпечуються творче самовираження, розвиток креативних здібностей і якостей особистості, ініціативність майбутніх дизайнерів одягу у сфері дизайну, наявні оптимальні умови для інтелектуального, психофізичного розвитку, формування світогляду та самостійності.

Використання методу портфоліо у формуванні готовності майбутніх дизайнерів одягу на засадах міждисциплінарного підходу дало змогу об’єктивно оцінювати рівень володіння вміннями і навичками у сфері дизайну одягу, позитивну мотивацію до самоосвіти й інтерес до дизайн-технологічної діяльності. А також цей метод заохочує майбутніх дизайнерів одягу до самоосвіти, дозволяє демонструвати динаміку їхнього саморозвитку. Використання портфоліо сприяло розвитку у студентів навичок методичної роботи з різними видами інтегрованої навчальної та професійної інформації, систематизації професійних знань, навичок, формування професійної рефлексії.

Велике значення у підготовці майбутніх дизайнерів одягу відігравав досвід підготовки, організації та подальшої участі у творчих заходах: конкурсах молодих дизайнерів, конкурсах професійної майстерності,

фестивалях моди, виставках і демонстраціях творчих робіт. По суті, це активні форми професійного навчання, що давали змогу здійснювати занурення студентів у професійне середовище, залучення їх у процес творчої виробничо-технологічної та дизайнерської діяльності, що водночас спонукало їх знаходити способи для самореалізації і сприяло розвитку вмінь із метою самовизначення в навколишньому світі та самовдосконалення.

Успішність конкурсної діяльності залежала від здатності студентів самостійно розробляти проєктну ідею, засновану на концептуальному творчому підході, з метою вирішення дизайнерського завдання, пошуку перспективної тенденції, що випереджає поточну модну реальність. Подання власної колекції на конкурсі було квінтесенцією всього курсу навчання, застосування його результатів у процесі створення кінцевого продукту дизайну.

Підготовка студентів до участі в конкурсі вимагала комплексного міждисциплінарного підходу, інтеграції знань різних наукових сфер (основи проєктування, історія дизайну, конструювання та моделювання костюма, історія костюма і крою, матеріалознавство, технологія виготовлення костюма, економіка, режисура і сценування тощо), що сприяє активному професійно-особистісному розвитку майбутніх дизайнерів не лише під час навчання, а й упродовж майбутньої професійної діяльності.

Такого роду проєктне навчання було ціннісно зорієнтованим, розвивальним процесом, що базувався на послідовному виконанні комплексу творчих завдань із метою засвоєння бази теоретичних і практичних знань, умінь і ціннісних відносин. Це своєрідна цілісна дидактична система, яка залежить від творчого засвоєння знань у процесі роботи над заданою темою. Використання креативно-ціннісних технологій давало змогу збагатити міждисциплінарні зв'язки та сприяло природній інтеграції спеціальних дисциплін. Важливо зауважити, що креативно-ціннісні технології створювали умови для взаємодії, взаємодоповнення всіх дисциплін, водночас забезпечували можливість самостійного досконалого виконання проєктів із профілюючих курсів на високому професійному рівні.

Ще однією з найперспективніших стратегій дизайн-освіти, що відповідає вимогам сучасної дизайнерської практики і сприяє підготовці майбутніх дизайнерів одягу, є опора на коучинг-стратегії ефективної взаємодії між викладачем і студентами. Коучинг-стратегії передбачають пріоритет особистісної активності й індивідуального креативного мислення. У межах дослідження використання коучинг-стратегій спрямовувалося на реалізацію аксіологічного потенціалу студентів. Коучинг-стратегії, які активізували ресурси здатності майбутніх дизайнерів одягу для вирішення творчих завдань, були потужним інструментом у сфері формування готовності до самоосвіти. У студента з'являлася можливість розглянути всі аспекти проєктної ситуації, оцінити її загалом, згенерувати кілька різних способів для її вирішення, проаналізувати їх і ухвалити оптимальне рішення, скласти план дій, навчитися контролювати себе, продуктивно взаємодіяти з викладачем і з усім дизайнерським середовищем. Основна увага студентів зосереджувалася на реальній ситуації і на тому, які самостійні дії необхідно виконати для досягнення бажаного професійного результату.

Висновки. Отримані результати свідчать про те, що підготовка майбутніх дизайнерів одягу на засадах міждисциплінарного підходу буде ефективною, якщо в умовах навчального закладу забезпечується міждисциплінарний синтез професійно зорієнтованих знань; застосовуються коучинг-стратегії як умова ефективної взаємодії викладача та студента (майстер-клас, творчі майстерні); використовуються креативно-ціннісні технології у процесі підготовки майбутніх дизайнерів одягу (творче проєктування, конкурсна технологія, портфоліо, театральна комунікація, сценічний перформанс, середовищні акції).

Використана література:

1. Гриньова В. Про співвідношення понять "професіоналізм", "професійна культура", "професійна компетентність", "професійна підготовка". *Педагогіка та психологія.* 2014. Вип. 45. С. 74–84.
2. Дячок Н. Міждисциплінарність як пріоритетний вектор професійної педагогіки. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка.* 2017. № 27. С. 91–94.
3. Єременко І. Активізація креативного мислення студентів–дизайнерів одягу. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Мистецтвознавство. Архітектура.* 2009. № 1. С. 46–55.
4. Коваль Т. Міждисциплінарний контекст педагогічної підготовки магістра – майбутнього вчителя-філолога в умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка.* 2017. № 27. С. 31–35.
5. Колот А. Міждисциплінарний підхід як домінанта розвитку економічної науки та освітньої діяльності. *Соціальна економіка.* № № 1–2. 2014. С. 76–83.
6. Круглик В. Міждисциплінарний підхід у професійній підготовці майбутніх програмістів. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка.* 2017. № 27. С. 46–51.
7. Пикулик О. Педагогическое сопровождение саморазвития обучающихся в условиях сетевого взаимодействия : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01. Саратов, 2013. 24 с.
8. Продан І. Формування професійної культури майбутніх дизайнерів одягу в процесі самостійної роботи у вищих навчальних закладах : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Луганськ, 2013. 20 с.
9. Рибалко Л. Теоретичні та прикладні аспекти педагогічної акмеології у вищій школі. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія "Педагогічні науки".* 2017. Вип. 142. С. 156–158.
10. Саприкіна Л. Формування професійної компетентності майбутніх дизайнерів одягу у процесі вивчення фахових дисциплін : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Кременчук, 2016. 22 с.
11. Шиманович І. Формування у майбутніх учителів потреби в професійному самовихованні: автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Запоріжжя, 2008. 20 с.

References:

1. Hrynova V. M. (2014). Pro spivvidnoshennia poniat “profesionalizm”, “profesiina kultura”, “profesiina kompetentnist”, “profesiina pidhotovka”. Pedahohika ta psykholohiia [On the relationship between the concepts of “professionalism”, “professional culture”, “professional competence”, “professional training”. Pedagogy and psychology]. Vip. 45. S. 74–84 [in Ukrainian].
2. Diachok N. V. (2017). Mizhdystsyplinarnist yak priorytetnyi vektor profesiinoi pedahohiky. Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka. Psykholohiia. Pedahohika [Interdisciplinarity as a priority vector of professional pedagogy. Pedagogical education: theory and practice. Psychology. Pedagogy]. № 27, S. 91–94 [in Ukrainian].
3. Yeremenko I. I. (2009). Aktyvizatsiia kreatyvnoho myslennia studentiv–dyzaineriv odiahu. Visnyk Kharkivskoi derzhavnoi akademii dyzainu i mystetstv. Mystetstvoznavstvo. Arkhitektura [Activation of creative thinking of students-fashion designers. Bulletin of the Kharkiv State Academy of Design and Arts. Art history. Architecture], № 1. S. 46–55 [in Ukrainian].
4. Koval T. I. (2017). Mizhdystsyplinarnyi kontekst pedahohichnoi pidhotovky mahistra – maibutnoho vchytelia-filoloha v umovakh strimkoho rozvytku informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii. Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka. Psykholohiia. Pedahohika [Interdisciplinary context of pedagogical training of a master – future teacher of philology in the conditions of rapid development of information and communication technologies. Pedagogical education: theory and practice. Psychology. Pedagogy]. № 27. S. 31–35 [in Ukrainian].
5. Kolot A. M. (2014). Mizhdystsyplinarnyi pidkhid yak dominanta rozvytku ekonomichnoi nauky ta osvitnoi diialnosti. Sotsialna ekonomika [Interdisciplinary approach as a dominant development of economic science and educational activities. Social economy]. № № 1–2. S. 76–83 [in Ukrainian].
6. Kruhlyk V. S. (2017). Mizhdystsyplinarnyi pidkhid u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh prohramistiv. Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka. Psykholohiia. Pedahohika [Interdisciplinary approach in the training of future programmers. Pedagogical education: theory and practice. Psychology. Pedagogy]. № 27. S. 46–51 [in Ukrainian].
7. Pykulyk O. V. (2013). Pedagogicheskoe soprovozhdenie samorazvitiya obuchayuschihsya v usloviyah setevogo vzaimodeystviya : avtoref. dis. ... kand. ped. nauk : 13.00.01 [Pedagogical support of self-development of students in the context of network interaction: author. dis. ... cand. ped. sciences : 13.00.01]. Saratov, 24 s. [in Russian].
8. Prodan I. V. (2013). Formuvannia profesiinoi kultury maibutnikh dyzaineriv odiahu v protsesi samostiinoi roboty u vyshchykh navchalnykh zakladakh : avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04 [Formation of professional culture of future fashion designers in the process of independent work in higher educational institutions: author’s ref. dis. ... cand. ped. science : 13.00.04]. Lugansk. 20 s. [in Ukrainian].
9. Rybalko L. S. (2016). Teoretychni ta prykladni aspekty pedahohichnoi akmeolohii u vyshchii shkoli. Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu. Seriia : Pedahohichni nauky [Theoretical and applied aspects of pedagogical acmeology in higher education. Bulletin of Chernihiv National Pedagogical University. Series: Pedagogical sciences]. Vip. 142. S. 156–158 [in Ukrainian].
10. Saprykina L. V. (2016). Formuvannia profesiinoi kompetentnosti maibutnikh dyzaineriv odiahu u protsesi vyvchennia fakhovykh dystsyplin : avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04 [Formation of professional competence of future fashion designers in the process of studying professional disciplines : author’s ref. dis. ... cand. ped. science : 13.00.04]. Kremenchuk. 22 s. [in Ukrainian].
11. Shymanovych I. V. (2008). Formuvannia u maibutnikh uchyteliv potreby v profesiinomu samovykhovanni: avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04 [Formuvannia u maibutnikh uchyteliv potreby v profesiinomu samovykhovanni: avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04]. Zaporizhzhia. 20 s. [in Ukrainian].

Pasko O. M. Interdisciplinary approach in training future clothing designer specialists

The article considers the peculiarities of the author’s methodology of pedagogical experiment of interdisciplinary approach in the process of training future specialists in clothing design. It is proved that the effectiveness of such implementation in the Kyiv State Academy of Decorative Arts and Design named after Mykhailo Boychuk is ensured by the interdisciplinary synthesis of professionally oriented knowledge. Success of students’ competitive activity to independently develop a project idea based on a conceptual creative approach to solve a design problem.

Self-realization and stimulation of the purpose of growth of creative potential of future specialists in clothing design; improving the professional skills and qualifications of future professionals; dissemination of advanced professional experience.

The proposed creative and value technologies are considered as technologies based on the creative and value mechanism, which provides for the development of creative abilities of students based on their values to learning, and integrated study of special disciplines.

The portfolio method is used in the formation of readiness of future fashion designers on the basis of interdisciplinary approach

Coaching strategies, priority of personal activity and individual creative thinking are implemented. The research used coaching strategies aimed at realizing the axiological potential of students.

The resources of the ability of future fashion designers to solve creative tasks have been activated. Creative and latest technologies were used in the training of future clothing design specialists (creative design, competitive technology, portfolio, theatrical communication, stage performance).

It is provided in a different from the usual logical sequence of the educational process: not from theory – to practice, but from the formation of new experience – from practice to its theoretical understanding.

Key words: *interdisciplinary approach, design education, fashion designer, future design specialists.*